

ДѢЙСТВИЕ ВТОРО.

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО.

Тъмноцвѣтна стая на Марфурій, осенявлана наполѣ
отъ единъ свѣтилиникъ. Върху дървена трапеза стоїтъ
сфери, геометрически орждія и пр. Марфурій, старецъ
бѣлобрадъ, се вижда наведенъ върху една вехта книга
и като чете нѣколко минути; после, вслания главата
на рѣката си, мисли.

ЯВЛЕНИЕ I.

Марфурій (*говорящъ самъ*).

Като Мѣсечината е много далечь отъ Сѣлицето, та
не приема ежштото количество горѣщина, сравнител-
но съ сферата ни, то следва отъ това по естественно
и необоримо правило, че и тамошнитѣ жители, т. е.
на мѣсечината, сѫ по-леки и отъ тиква. . . .

ЯВЛЕНИЕ II.

Марфурій и Станарель.

Стан. (*Като дохожда*). Господинъ философе! . . .

Мар. Што обичате, Господинъ Станареле?

Стан. Дойдохъ, Господинъ философе, да ви помо-
лѣж за да ме посъвѣтвате за една важна работа. (*На
себе-си*). Работата добре отива! тоя не е поне като
другиятъ мелница.